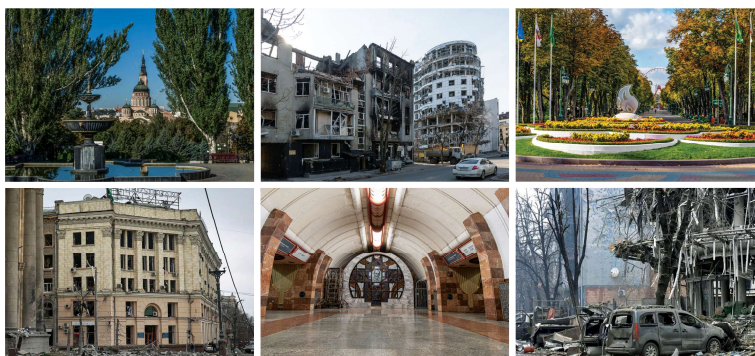
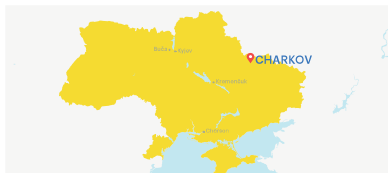

ROZHOVOR

s mladou slečnou z Charkova
17 let

Z jakého města pocházíš? Jaké je tvé oblíbené místo na Ukrajině?

Jsem z Charkova, který je velmi blízko ruských hranic. Mezi moje oblíbená místa na Ukrajině patří právě město Charkov, konkrétně botanická zahrada, Gorkého park, oblast Kholodnaja Gora, kde jsem bydlela, nedaleké údolí, jehož celý název si nepamatuji, stanice metra Architekora Beketov a Park Tarase Ševčenka. Mezi má další oblíbená místa patří Krymský poloostrov, město Jevpatorie, pobřeží Azovského moře a vesnice Urzuf, kam jsem v dětství se svou rodinou často jezdila na dovolenou.

Kdy jsi s rodinou naposledy trávila dovolenou na Krymu?

To už je dlouhá doba a nepamatuji si to přesně. Ale po roce 2014, kdy byl Krym anektován Ruskem, tatínek rozhodl, že na Krym už jezdit nebudeme. Netěšilo by ho tam trávit čas.

Za jakých okolností ses rozhodla opustit Ukrajinu?

Opustili jsme Ukrajinu kvůli napadení Charkova ruskou armádou. První týden byl v podstatě klidný, přímo ve městě se nestřílelo, ale v dále jsme pravidelně slyšeli střelbu a výbuchy. Doma jsme pro jistotu spali na chodbě na dečkách, protože všechny ostatní pokoje měly velká okna a přespávat v nich mohlo být nebezpečné. Vše se změnilo hned první den druhého týdne války. Začalo se střílet. Vojenská letadla létala nad městem, shazovala bomby na náhodná místa a zasáhla vedlejší dům na sídlišti. Druhý den jsme si sbalili věci a vyrazili z Charkova autem na bezpečnější místo.

Kam jste odjeli do bezpečí?

Jeli jsme za prarodiči do Kramatorsku v Doněcké oblasti. Situace tam byla v tu dobu klidnější. Po pěti dnech jsme odjeli vlakem do Lvova a přes polskou Přemyšl do Prahy. Cesta trvala tři dny. Vlaky byly přeplněné lidmi, na nádražích se dlouho čekalo. Bylo to hrozné.

Celá tvoje rodina žila na Ukrajině nebo už v Česku žil

někdo z tvé rodiny před válkou?

Ne, celá naše rodina žila na Ukrajině.

Kdo s tebou uprchl a kdo zůstal?

Z rodiny jsme nakonec Ukrajinu opustili já, maminka, sestra, teta a sestřenice. Táta musel zůstat, ale přestěhoval se do Kyjeva, kde teď pracuje. Prarodiče také zůstali, z Kramatorsku se raději přesunuli do letní chatky na venkov v Doněcké oblasti, kde ale zažili ruskou okupaci. S pomocí dobrovolníků se jim podařilo okupaci přežít a následně se dostat do Charkova, kde nyní žijí.

A proč jste si vybrali právě Česko?

Protože je tu široká nabídka práce.

Tvoji přátelé také z Ukrajiny utekli?

Ano, opustili Ukrajinu rovněž a nyní žijí v Itálii, Německu, Kanadě, Polsku, Nizozemsku a v Gruzii.

Komunikuješ s tatínkem, prarodiči a svými přáteli z Ukrajiny? Viděla jsi je od té doby?

Komunikuji stále se všemi, s tatínkem si voláme třikrát v týdně, s prarodiči mluvím vždy o víkendy a s přáteli chatuji přes sociální sítě. Na začátku února jsem byla tři dny v Užhorodě na západě Ukrajiny, poprvé po roce odloučení jsem viděla tatínka a prarodiče. Sešli jsme se záměrně na půl cesty v bezpečnější části Ukrajiny.

Kde v Praze bydlíš?

Bydlela jsem v Praze 4 v Podolí, ale v létě jsme se přestěhovali na Prahu 6. Je to byt, platíme nájem.

Jak získáváš peníze na základní věci – jídlo, oblečení?

V prvních měsících jsme měli nárok na finanční podporu od českého státu, kterou jsme čerpali. Moje maminka chodí do práce. Pracuje v Praze ve škole jako překladatelka, choreografka a švadlena.

Chodíš po škole na brigádu?

Zatím ne, ale asi budu chodit o letních prázdninách.

A máš už nějakou vyhlédnutou?

Ano, budu pracovat jako servírka.

Na Ukrajině jsi chodila na základní nebo střední školu?

Chodila jsem na základní školu. Oproti Česku se u nás na základní školu chodí jedenáct let. Byla jsem už v desátém ročníku. V letošním roce bych školu končila.

Byla tvá škola nějak speciálně zaměřená?

Byla to jazyková škola. Učili jsme se německy a anglicky.

Dělá ti velký problém naučit se česky?

Ne.

Proč sis vybrala právě tuto školu?

V době, kdy jsem si vybírala školu, jsem bydlela právě na Praze 4 a tuto školu jsem měla z domova velmi blízko. Teď už dojdím trochu dále.

Jsi v Česku spokojená? Našla sis tady nové přátele?

Ano, jsem tu spokojená. Poznala jsem nové lidi a kulturu. Mám nové kamarády ve třídě, ale také i jinde. Většinou tu jsou ale Ukrajinci. Se svými českými spolužáky příliš nekomunikuji, protože si asi myslí, že neumím dobře česky. Možná kdybych byla jediná Ukrajinka ve třídě, třeba by to bylo jiné.

Uvažuješ o tom, že bys v Česku zůstala natrvalo?

Ano. Chci tu studovat vysokou školu. Chtěla bych studovat Matematicko-fyzikální fakultu na Karlově univerzitě.

Máš nějaké přání?

Ano, přála bych si, aby už válka skončila. ●

Tereza Šmídková, Valentýna Kopecká

6. 2. 2023

